

T.C.
MALİYE BAKANLIĞI
Araştırma, Planlama ve Koordinasyon
Kurulu Başkanlığı

DIŞ EKONOMİK HABERLER

- ✓ **Almanya İşsizlik Verileri**
- ✓ **Fransa ÜFE Verileri**
- ✓ **AB Vatandaşları Türkiye'nin Üyeliğine Soğuk Bakıyor**
- ✓ **Avusturya Maliye Bakanından Türkiye'nin AB Üyeliğine Karşı Tavrı**
- ✓ **Merkel ve Sarkozy'den Birlikte Hareket Sinyali**
- ✓ **Merkel'den Ekonomik Reform Çağrısı**
- ✓ **Çin: Para Biriminin Değerinde Yapılan Artış Yeterli mi?**
- ✓ **Avrupa Birliğine İhracatta Çin ABD'yi Geçiyor**
- ✓ **Asya'daki Durgunluk Petrol Arzı Üzerindeki Baskıyı Azaltıyor**
- ✓ **Güney Kore'den Yabancı Bankalara Uyarı**
- ✓ **Dört Büyüklerden Muhasebecilerin Mali Sorumluluk Planlarına Tepki**
- ✓ **Rusya'da Yolsuzluk Hızla Artıyor**
- ✓ **France Telecom'dan Amena'ya 9 Milyar Euroluk Teklif**
- ✓ **Fransa Danone'yi Elde Tutmaya Çalışıyor**

YORUMLAR:

- ✓ **Martin Wolf: Dünyada Birlik Sağlanmasının Tek Yolu Liberalizm**
- ✓ **Ticaret ve Kültür**
- ✓ **Lionel Barber: Anti-Amerikanizm ve ABD**

Almanya İşsizlik Verileri

Almanya Federal İstatistik Bürosu'nun açıklamalarına göre Haziran ayında işsizlik oranı yüzde 9.1 oldu. Mevsimsel olarak uyarlanmış işsizlik oranı ise yüzde 9.2 olarak gerçekleşti.

İstihdam edilen kişi sayısı Haziran ayında, mevsimlik faktörlere bağlı olarak, Mayıs ayına göre yaklaşık 50.000 kişi (yüzde 0.1) arttı. İşsiz sayısı ise 200.000 kişi (yüzde 4.9) azalarak 3 milyon 860 bin kişi oldu ve böylece sene başından bu yana ilk kez 4 milyon sınırının altında kaldı.

İstihdam edilen kişi sayısı geçen yılın aynı ayına göre 22.000 kişi (yüzde 0.1) artarak Haziran ayı itibariyle 38 milyon 790 bin kişi oldu.

İstihdam edilenlerin çalışma çağındaki nüfusa oranı, Haziran ayında önceki yılın aynı ayına göre yüzde 0.2 oranında azalarak yüzde 68 oldu. Mevsimsel olarak uyarlanmış istihdam edilen kişi sayısı ise Haziran ayında Mayıs ayına göre değişmedi.

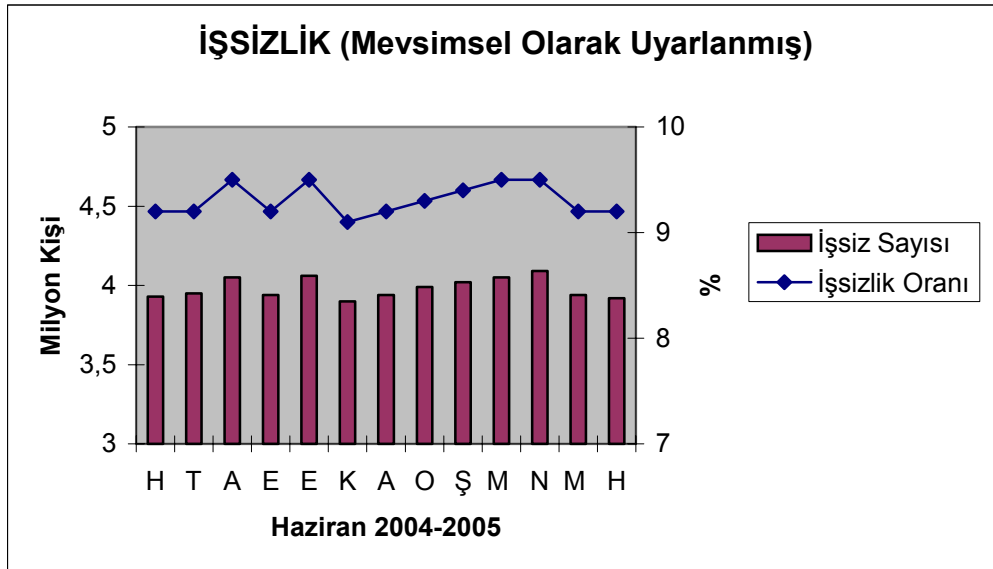
İşsizlik oranı diğer nüfus gruplarında azalırken, 25 yaşın altındaki işsizlik oranı değişmeyerek yüzde 16.7 olarak kaldı.

İşgücü Durumu(2005)

	Milyon Kişi		Değişme (%)
	Haziran	Mayıs	
İşgücü	42,66	42,80	-0,3
İstihdam edilen	38,79	38,74	0,1
İşsiz Sayısı	3,86	4,06	-4,9
İstihdam Oranı	68,0	67,9	0,1
İşsizlik Oranı(1)			
Toplam	9,1	9,5	-0,4
Erkek	8,5	9,2	-0,7
Kadın	9,6	9,8	-0,2
25 Yaşın Altı	16,7	16,7	0,0
25 Yaş ve Üzeri	7,9	8,4	-0,5
Batı Almanya	8,1	8,3	-0,2
Doğu Almanya (Berlin Dahil)	12,6	14,1	-1,5
İşsizlik Oranı(2)	9,2	9,2	0,0

(1) Orijinal Seri

(2) Mevsimsel olarak Uyarlanmış

www.destatis.de

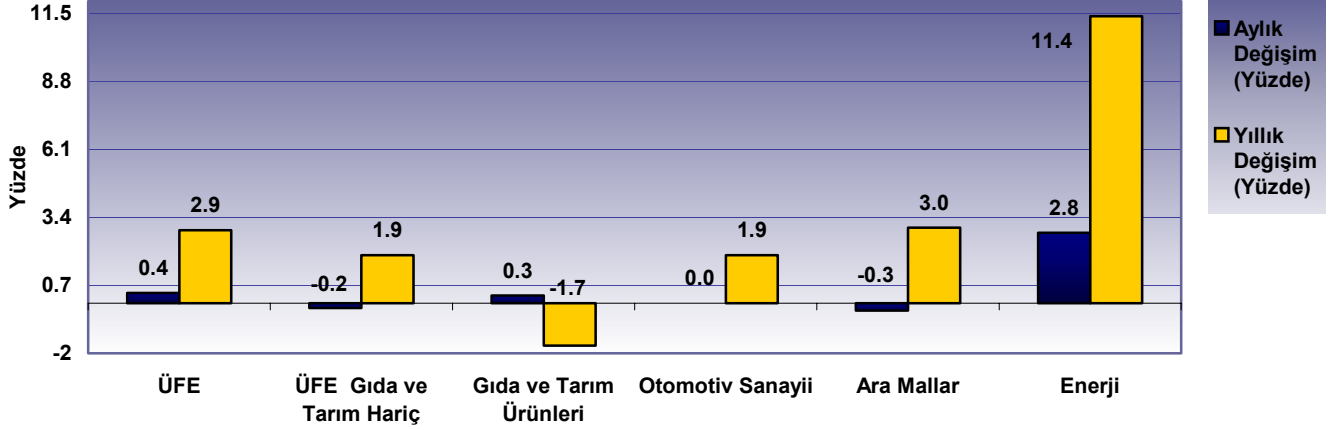
Fransa ÜFE Verileri

Fransa'da üretici fiyatları, Mayıs ayındaki yüzde 0.3'lük azalışın ardından akaryakıt fiyatlarındaki yükselme nedeniyle Haziran 2005'te yüzde 0.4 oranında arttı. Geçen 12 aylık dönem itibariyle ise üretici fiyatları yüzde 2.9 oranında arttı.

Enerji ve tarım ürünleri hariç üretici fiyatları ise Mayıs ayındaki yüzde 0.1'lik azalıştan sonra Haziran ayında da yüzde 0.2 oranında düştü. Geçen bir yıl boyunca enerji ve tarım ürünleri hariç üretici fiyatları endeksi yüzde 1.9 oranında arttı.

www.insee.fr

ÜFE Fransa

AB Vatandaşları Türkiye'nin Üyeliğine Soğuk Bakıyor

Avrupa Komisyonu tarafından yapılan 30.000'den fazla kişiyi kapsayan yoklamaya göre Avrupa vatandaşlarının yarısından fazlası Türkiye'nin üyeliğine karşı çıkarken sadece üçte biri üyeliği destekliyor.

Fransa ve Hollanda referandumlarından hemen önce ve hemen sonra yapılan kamuoyu yoklamalarına katılanların sadece yüzde 35'i Türkiye'nin üyeliğini desteklerken yüzde 52'si üyeliğe karşı çıkıyor. Türkiye'nin AB üyeliği için Avusturya'da yüzde 10 desteğe karşılık yüzde 80 muhalefet, Fransa'da ise yüzde 21 desteğe karşılık yüzde 70 muhalefet bulunuyor. Her iki ülke de vatandaşlara Türkiye ile yapılacak üyeliğe ilişkin her türlü anlaşmanın halkoyuna sunulacağı taahhüdünde bulunulmuştu. Ayrıca Fransa ve Avusturya, Türkiye ile üyelik müzakerelerine başlanmasına ilişkin bir "genel çekince" koymuş olup müzakerelerin başlaması durumunda bu çekincelerin kaldırılması gerekecek. Fransa Dışişleri Bakanı Philippe Douste-Blazy, halkın görüşlerini dikkate almadan Avrupa'nın genişleme sürecine girmesini intihar girişimi olarak kaydediyor.

AB'nin 2002'de yaptığı son kamuoyu yoklamasında Türkiye'nin üyeliği için daha az destek çıkmıştı. O tarihten bu yana Ankara, insan hakları reformları ve yasal reformlar uygulamış olsa da Fransa ve Avusturya'da muhalefet sertleşiyor. Komisyon, geçen yıl Birliğe 10 yeni üyenin katılımından sonra AB'nin "genişleme sıkıntısı" çektiğini kabul ediyor ve Türkiye'nin üyeliğinin en az on yılı bulacağını ve bu sürede birçok demokratik reformların yapılması gerektiğini savunuyor. Komisyon, referandumların yansıttığı siyasi karmaşaya rağmen AB genişlemesine genel desteğin geçen yıldan bu yana sadece yüzde üç azalarak yüzde 50 olduğunu vurguluyor.

Avrupa'nın birçok önde gelen siyasetçisi Türkiye'nin üyelik hayallerinden vazgeçmesini kaydediyor. Eylül seçimlerinde Başbakan Gerhard Schröder'in yerini alması beklenen ve Almanya'nın muhalefet partisi Hristiyan Demokratların lideri Angela Merkel ve Fransa başkanlık seçimlerinden umutlu Nicolas Sarkozy Türkiye'ye sadece "imtiyazlı ortaklık"

verilmesini öneriyor. Merkel ve Fransız hükümeti arasındaki işbirliği önemli olabilir çünkü müzakerelerin kaderi Alman seçimlerinin ardından, yeni hükümetin göreve başlamasından önce belirlenecek.

Financial Times,19 Temmuz,Syf:6

Avusturya Maliye Bakanından Türkiye'nin AB Üyeliğine Karşı Tavır

Avusturya Maliye Bakanı Karl-Heinz Grasser, Türkiye'nin Avrupa Birliği üyelik müzakerelerine başlama umutlarına gölge düşürüyor. Grasser, Türkiye'nin tam üyeliğinin gerçekleşmemesi için çaba göstereceğini, Hırvatistan ve diğer Balkan ülkelerinin AB üyeliğini Türkiye'den daha çok hak ettiğini öne sürüyor.

Euro alanı Maliye Bakanlarından oluşan Eurogrup Başkan yardımcılığını da yürüten Grasser, AB'nin Hollanda ve Fransa referandumlarından ders çıkarması ve seçmenleri dinlemesi gerektiğini kaydediyor. Türkiye'nin AB tam üyeliğini müzakere etmenin yanlış olacağına inanan Grasser AB halkının Türkiye'nin üyeliğine karşı olduğunu belirtiyor.

Grasser'in Türkiye'nin tam üyeliği ile ilgili yorumları büyük önem taşıyor çünkü planlandığı gibi üyelik müzakereleri, ilkelerin, prosedürlerin ve konuların belirlenmesinin ardından 3 Ekim'de başlarsa bütün AB üye devletlerinin "müzakere çerçevesinde" uzlaşması gerekiyor. Avusturya'nın Hırvatistan üyeliğini desteklemesi de üzerinde durulması gereken bir konu çünkü Hırvatistan'ın üyelik müzakereleri erteleniyor. AB yetkilileri, Avusturya'nın Türkiye ile müzakerelere başlanması için Hırvatistan ile müzakerelere başlanmasını şart koşmasından endişeleniyor. Hırvatistan'ın bu yaz savaş suçlusu olarak kabul edilen Ante Gotovina'nın yerinin belirlenmesi konusunda gereken çabayı göstermemesi durumunda müzakerelere başlama umudu zayıf görünüyor. Bu durumda Avusturya'nın karşı çıkması nedeniyle Türkiye ile müzakerelerin başlaması da riske girecektir. Bu konuda Macaristan ve Slovakya'da Avusturya'yı destekliyor. Öte yandan İngiltere Dışişleri Bakanı Jack Straw, AB genişleme gündeminin Eylül'e kadar ertelenmesini bunun yerine Suriye ve Zimbabve gibi konulara odaklanmayı öneriyor.

Avusturya'nın müzakere çerçevesine onay verip vermeyeceğinin sorulması üzerine Grasser, "Türkiye'de ekonomik ve sosyal istikrar olmasının bizim çıkarımıza olduğunu, ancak tam üyeliği öngöremeyeceğimizi açık bir şekilde açıklayacağım" dedi.

Financial Times,18 Temmuz,Syf:1

Merkel ve Sarkozy'den Birlikte Hareket Sinyali

Alman muhalefet lideri Angela Merkel ile Fransa İçişleri Bakanı ve iktidar partisi Halk Hareketi Birliği(UMP) lideri Nicolas Sarkozy, Fransız-Alman işbirliğini tekrar oluşturmak, Avrupa'nın sosyal modelinde reformlar yapmak ve Türkiye'nin AB'ye tam üyeliğini engellemek amacıyla bir araya geliyor.

Eylül ayında yapılacak seçimlerde Schröder'i yenerek Almanya Başbakanı olması beklenen muhalefet lideri Angela Merkel, dış politika konusunda konumunu güçlendirmek amacıyla Paris'e bir ziyaret gerçekleştirdi. Devlet Başkanı Jacques Chirac ve Başbakan Dominique de Villepin'in yanı sıra İçişleri Bakanı Nicolas Sarkozy ile görüşen Merkel'in görüşmeleri içinde en fazla ilgi uyandıran, aynı zamanda Devlet Başkanlığı'nın da güçlü bir aday olan Sarkozy ile yaptığı görüşme oldu. Kamuoyu yoklamalarına göre 2007'ye kadar euro alanının en büyük iki ekonomisi olmaya devam edecek iki ülkenin gelecekteki muhtemel

liderleri, görüşmeleri sırasında ülkelerinin siyasi yönünü eleştirip daha fazla reforma ihtiyaç olduğunu kaydettiler. Merkel, Sarkozy ile aynı siyasi fikirlere sahip olduğunu söyleyerek ona olan hayranlığını dile getirdi.

Sarkozy, Fransız-Alman ilişkisinin İngiltere, İspanya ve İtalya ile ilişkileri düzenleyeceğini, vazgeçilmez olan bu ilişkinin geçmişte diğer ülkeler tarafından tehdit olarak görüldüğünü kaydetti. Merkel, girişimlerin bütün Avrupa ülkelerine açık olmasını, ancak Fransa ve Almanya tarafından idare edilmesi gerektiğini vurguladı.

Financial Times,20 Temmuz,Syf:1

Merkel Avrupa'yı Ekonomik Reforma Çağırıyor

Alman Hristiyan Demokratlar Birliği (CDU) lideri Angela Merkel, Merkezi Avrupa ülkelerinden vergi reformu, İngiltere'den ise emek piyasası esnekliği hakkında öğrenecekleri çok şey olduğunu kaydediyor. Merkel, komşularının başarılı politikalarına dayanarak Avrupa'da ekonomik reforma gidilmesi çağrısında bulunuyor.

Merkel, Ekim ayında İngiltere'de yapılacak Avrupa Birliği zirvesinin; büyümeyi, istihdamı ve yenilikleri teşvik edecek politikalar üzerinde siyasi bir etki yaratması gerektiğini vurgulayarak sosyal güvenlik sisteminin iş piyasasından ayrılması gerektiğini İskandinavya'dan, vergi sisteminde reforma gitme zorunluluğunu orta ve merkezi Avrupa'dan, iş piyasasını esnekleştirilmesi gerektiğini ise İngiltere'den öğrendiğini kaydediyor.

Merkel'in bu yaklaşımı, İngiltere Başbakanı Tony Blair'in Fransa ve Hollanda'da AB anayasasının reddedilmesinden sonra Avrupalı seçmenlerle yeniden iletişim kurabilme amacıyla ekonomik reformlara gitme politikasını destekliyor. Merkel'e göre Avrupa'nın yenilik, büyüme ve istihdam hedeflerine odaklanması çok doğru bir karar olup bu durum siyasi itici güç gerektiriyor.

İngiliz, ya da Anglo-Saxon politikalar ile Avrupa ülkeleri arasında çelişki olduğu düşüncesine karşı çıkan Merkel, "Kutuplaşma artık Avrupa'da işimize yaramaz. Almanya'daki sosyal piyasa ekonomisi geleneğimizle ve her ülkenin gelenekleriyle diğerlerinin başarılarından ders çıkarmalıyız. Tek kıtasal sosyal model yoktur. Sadece güçlü taraflar ve zaaflar vardır." açıklamasını yaptı.

Financial Times,21 Temmuz,Syf:1

Çin: Para Biriminin Değerinde Yapılan Artış Yeterli mi?

Çin, 21 Temmuzda 11 yıldır sürdürdüğü dolara endeksli döviz kuru rejimini terketti. Çin'in para birimini paritelerin her günün sonunda belirleneceği döviz sepetini baz alarak dolara karşı yüzde 2 oranında artırması küresel ekonomi tarihinde önemli bir olay olsa da küresel ekonominin geleceğiyle ilgili hala belirsizlikler söz konusu. Çin açısından ise bu adım belki ekonomide yavaşlamaya neden olabilir ama ticaret gerilimlerini azaltacaktır.

Çin'in para birimi renminbi'nin (yuan) değerini dolara karşı yüzde 2 oranında artırması ve yeni bir döviz rejimine geçmesi siyasi bir önem taşıyor. Çin, dünya ekonomisinin önde gelen üyelerinden biri olmanın getirdiği sistem sorumluluklarını kabul ettiğinin sinyallerini veriyor. CNOOC/Unocal anlaşması belirsiz bir durumdayken ve Çin Devlet Başkanı

Washington'u ziyarete hazırlanırken para biriminin değerinin artması ABD'deki korumacılık baskılarını hafifletecektir. Çin politika yapımcıları, döviz sepeti rejimine geçerek kendilerine azami esneklik sağladı. Ancak bundan sonra atılacak adımlar çok önemli. Çin, ya para birimini yeni oranlara yakın tutmaya karar verebilir ya da sürüklenen çipa (crawling peg) sistemi gibi işleyebilir.

Yüzde ikilik değer artışının ekonomik önemi ise oldukça az. Bu ayarlama, ABD cari hesap açığında ve küresel istikrarsızlıklarda hiçbir değişikliğe neden olmayacak. Renminbi'nin yeni ayarlamadan sonra bile olması gereken değer yüzde 15-30 altında olduğu tahmin ediliyor. Bu kadar küçük bir ayarlama, Çin ekonomisinin yavaşlaması konusunda da fazla bir anlam ifade etmeyecek. Ekonomistler, Çin'in rakamlarda değişkenliği önlemek için genellikle ekonomik sürecin aşağıya doğru hareket ettiği dönemlerde büyüme rakamlarını olduğundan fazla gösterirken yukarıya doğru hareket ettiği dönemlerde de olduğundan düşük gösterdiğini ifade ediyorlar. Dolayısıyla zaten Çin ekonomisinin istatistiklerin gösterdiğinden daha yavaş büyüdüğü kaydediliyor. Bu nedenle Çin'in uzun süredir gerçekleştirmek istediği "yumuşak iniş"i başarmakta olduğu söylenebilir. Yetkililer, 1999 yılında olduğundan daha erken harekete geçtiler ve büyümeyi kontrolden çıkmadan yavaşlatmayı başardılar. Politika üreticilerin de büyümeyi kontrol altına alırken daha akılcı davrandıkları, belirli sektörleri hedefleyerek faiz oranları gibi piyasa merkezli önlemlere yöneldikleri kaydediliyor. Daha pahalı yuan, ekonomik büyümeyi biraz daha törpüleyecektir.

Ülke ekonomisinin geneline bakıldığında önceki yıllardan daha dengeli bir görünüm çizdiği dikkat çekiyor. Bir yandan tüketici harcamaları, bir yandan ihracat ve sabit yatırımlar da ekonomiyi destekliyor.

Ancak kısa dönemde ülkenin kendi başarısının altında ezilmesi mümkün. Yakın zamana kadar dünya ekonomisini etkileyen önemli bir güç olan Çin ekonomisinin yavaşlaması, var olan ticari ve siyasi baskıları daha da kötüleştirebilir. Ülkenin ekonomisini soğutmak için attığı adımın yan etkisi dış ticaret patlaması oldu. İhracat büyümesi sürerken ithalat büyümesi yavaşladı. 2005 yılının bugüne kadarki kümülatif ticaret fazlası, geçen yılın sonunda ulaşılan rakamı da aşarak 40 milyar dolara ulaştı. Bu yılın cari fazlası, GSYİH'nın yüzde 9'una ulaşabilir. Çin'in yavaşlayan ithalatı, uluslar arası şirketler için istenmeyen bir durum.

Tüm bunlar gözönüne alındığında yuan'ın değerinin revalüe edilmesi elbette ülke üzerindeki baskıları bir miktar hafifletecektir. Ancak, piyasalardan, Kongre ve ABD yönetiminden gelen baskılar devam edecektir.

Malezya'nın dalgalı kura geçmesi Çin ne yaparsa Asya'daki diğer ülkelerin de onu takip edeceğini gösteriyor. Büyük çaplı bir Pan-Asya revalüasyonu küresel istikrarsızlıkları büyük oranda azaltacaktır. Ancak Çin, küçük adımlar atarak tehlikeli sularda yüzmeyi tercih ediyor. Bir seferde, büyük çaplı bir düzenleme yerine aşamalı bir revalüasyona yönelen Çin, böylece spekülâtlörlere yeşil ışık yakmış oluyor. Bu durum, varlık piyasalarını şişirecek sermaye akımlarına yol açarak borç krizleri ile sonuçlanabilir.

Çin, daha fazla rezerv biriktirmeye razı olduğu taktirde ve para arzındaki artışa müdahale ettiği sürece para biriminin değerindeki artışı durdurabilir. Çin, para biriminin değerini artırmaya ve diğer reformları uygulamaya devam ederse her şey yolunda gider. Ancak yaptığı bu ayarlamayla bir iki yıl idare edebileceğini düşünürse hata yapmış olur.

Financial Times, 22 Temmuz, Sayfa 12 , The Economist, 23 Temmuz, Sayfa: 63,64

Avrupa Birliğine İhracatta Çin ABD'yi Geçiyor

Avrupa Birliği İstatistik Ofisi'nin (Eurostat) verileri, Avrupa şirketlerinin hızla gelişen Çin ekonomisinden dolayı karşılaştığı zorlukları vurgularken günümüzdeki büyüme oranları korunursa gelecek yıl Avrupa Birliğinin Çin'den ithalatının ABD'den ithalatını geçeceğini gösteriyor. Bu yılın ilk dört ayında Birliğin Çin'den ithalatı 45.3 milyar euro ile geçen yılın aynı dönemine göre yüzde 19 daha fazla. ABD'den ithalat ise değişmeyerek 52.6 milyar euroda kaldı. AB'nin Çin'e ihracatı yüzde 1 düşerek 15.2 milyar euro olurken ABD'ye ihracatı ise yüzde 2 arttı.

Barclays Capital'in ekonomisti Julian Callow, Çin'in AB ile ticaret verilerine göre Çin elektrik ve mekanik malların ithalatında tekstil ithalatına oranla daha fazla artış yaşandığını kaydediyor. Callow, sermaye ve tüketim malları konusunda Avrupa'nın karşılaştırmalı üstünlüğe sahip olduğu düşünülse de Çin'in Avrupa'ya ihracatında en büyük ekonomik etkinin bu alanlarda olduğunu da sözlerine ekliyor.

Geçtiğimiz ay, AB Ticaret Komiseri Peter Mandelson, Avrupa iş çevrelerinin Çin'in hızla büyüyen üretim gücüne acilen karşılık vermemesi durumunda AB ile Çin arasında ticaret konusunda gerilimin tırmanacağı uyarısında bulunmuştu.

Çin'in ekonomik gelişimine bakıldığında ülkenin AB'ye ihracatındaki büyüme oranının devam edeceği söylenebilir. Bu yılın sonuna kadar Çin'den ithalatın 1999'a göre üç kat artma ihtimali, euro alanı ihracatçıları ve yerli üreticiler üzerindeki baskıyı artırabilir. Geçen yıl şirket yapılandırmasına giden ve Çin'in en önemli ticari partneri olan Almanya bu durumdan oldukça fazla etkileniyor.

Artan rekabetçi baskılar enflasyonu kontrol ettiğinden Çin ithalatındaki güçlü büyüme, para politikalarını da etkiliyor.

Euro alanı ihracat büyümesi aynen kalmasına rağmen ithalat büyümesi hızla artıyor. İkinci dönemde genel ticaret dengesinin ekonomik büyümeyi hızlandırması beklenmiyor.

Financial Times,21 Temmuz,Syf:6

Asya'daki Durgunluk Petrol Arzı Üzerindeki Baskıyı Azaltıyor

Petrol tüketen ülkelerde stoklar artarken ve Asya'daki rekor büyüme hız keserken aylardan beri ilk kez petrol arzındaki yavaşlama genişleme sinyalleri veriyor. Dünya petrol arzının yaklaşık yüzde 40'ını sağlayan OPEC'in yedek kapasitesinin, yılın ikinci yarısında küresel talebin yüzde 8'ini karşılaması bekleniyor. Bu oran geçen yıl yüzde 5 idi.

Petrol fiyatları, 22 cent azalarak varil başına 57.10 dolara düşerken tüketici ülkelerdeki petrol stokları artmaya devam ediyor. ABD ticari stokları 2002 Ağustos'undan bu yana ilk defa 1 milyar varili aştı.

Merkezi Londra'da bulunan danışmanlık firması Centre for Energy Studies, küresel stokların talebin önüne geçtiğini, daha önce böyle bir durumla karşılaşıldığında petrol fiyatlarının varil başına 30 doların altında olduğunu kaydediyor. Merkeze göre bugün petrol

fiyatlarının hala yüksek olmasının nedeni, Opec verilerinin doğruluğundan şüphe duyan tüccarların bu kış kalorifer yakıtı üretmek için rafineri kapasitesinin yetersizliğinden endişe duyması ve jeopolitik istikrarsızlıktan dolayı petrol arzındaki olası engellerden korkmasıdır.

İngiltere Maliye Bakanı Gordon Brown, son sekiz yılda varil başına 15 ila 60 dolar arasında oynayan petrol fiyatlarının değişkenliğinden Opec'i sorumlu tutuyor ve kartelin yetersiz arz verilerine ve sıkışık rafineri kapasitesine bağlıyor. Brown, arzla ilgili bilgi eksikliği olduğundan petrol piyasasında daha fazla şeffaflık olması gerektiğini ve Opec'in işleyiş tarzını yetersiz bulduğunu kaydediyor.

Analistler fiyatlardaki değişkenliğin yakın zamanda düzelmesini beklemiyor. Piyasalarda bu hafta yaşanan düşüşünün ileride kazanca yol açması bekleniyor çünkü yakıt sübvansiyonlarındaki kesintiden dolayı Çin, Tayland, Tayvan, Singapur ve Filipinler gibi ülkelerde talep artışının yavaşlamasına rağmen Çin'in bu yıl geçen yıla göre günde 360.000 daha fazla varil tüketmesi bekleniyor.

Petrol fiyatları şirketleri ve ülkeleri daha fazla petrol talep etmeye teşvik ediyor. Petrol üreten ülkelerin yetkilileri, büyük petrol alanları bulamadıklarını ve 20 yıl önceki hatalarını tekrarlamaktan endişe duyduklarını itiraf ediyorlar. 1980'lerin başında İran devrimi ve akabinde ortaya çıkan İran-Irak savaşından dolayı petrol fiyatları rekor düzeylere ulaştıca petrol sanayisi rafineri kapasitesine aşırı yatırım yapmıştı. Böylece altyapı fiyatları etkilendi ve aşırı petrol arzı oluşarak petrol fiyatlarının düşmesine ve gelir kaybına neden oldu. Ancak günümüzde Çin'in petrole doymak bilmez iştahı, petrol sanayisinin daha disiplinli yaklaşımı ve çok sayıda petrol kulesinin inşa edilmesinden dolayı böyle bir durumla karşılaşma olasılığı çok düşük.

Financial Times, 20 Temmuz, Syf:7

Güney Kore'den Yabancı Bankalara Uyarı

Güney Kore'nin finansal düzenleme kurumu (FSS), türev ürünlerin ticaretinde yolsuzluk konusunda personellerine yaptırımlar getirmesi amacıyla Deutsche Bank, BNP Paribas ve Barclays Capital'ı uyarıyor. Ülkede, yabancı yatırımcıların mali sektör üzerindeki etkisinin artması kamuoyunda rahatsızlık yaratıyor. Denizaşırı yatırımcılar, bu nedenle uluslararası finansal kurumlara daha katı kurallar uygulandığını ifade ediyorlar.

FSS, yabancı bankaların türev ürünlerin içerdiği riskler hakkında kamu şirketlerine yeterli tavsiyede bulunmadıklarını kaydediyor. Deutsche Bank'tan Seoul'daki şube müdürünü bir ay görevinden alması, BNP Paribas ve Barclays Capital'dan anlaşmalarda adı geçen bazı çalışanların ücretlerini azaltmaları istenirken JPMorgan sorunlu anlaşmalara katılma suçlamalarından aklandı.

FSS'nin Yönetici Asistanı Cheong Yong-hwa, Deutsche ve BNP Paribas'ın anlaşmalardaki risklere karşı iş ortaklarına tam anlamıyla tavsiyede bulunmadıkları için bu bankaların Kore'deki faaliyetlerinin daha sık ve daha katı bir şekilde denetleneceğini kaydediyor. Yong-hwa, serbest işlemleri garanti etme niyetinde olduklarını, ancak güvenilir bir türev ürünler piyasası oluşturmak için sorunlu ticaretin düzeltilmesi gerektiğini vurguluyor.

Kararı kabul ettiğini ve yerel denetimlere itaat ederek Kore’de ticaret yapmaya devam edeceğini bildiren Deutsche Bank, ülkedeki yetkilisinin görevden uzaklaştırılmasının ardından Kore’deki türev ürünler ticaretini tekrar düzenliyor.

FSS, anlaşmalar uzun vadeli olduğundan kamu şirketlerinin kayba uğramadığını, ancak gelecekte büyük oranda yatırım kayıpları olabileceğini kaydediyor.

Financial Times,23-24 Temmuz,Syf:8

Dört Büyüklerden Muhasebecilerin Mali Sorumluluk Planlarına Tepki

Deloitte, Ernst&Young, KPMG ve PwC gibi dört büyük muhasebe şirketi, Halka Açık Şirketler Muhasebe Gözetim Kurulu’nun(PCAOB) menkul kıymetler yasalarının ihlalinden muhasebecileri sorumlu tutan planlarını etkisiz kılmaya çalışıyor. Şirketler, ihmalkarlıkları şirketlerin yasaları ihlal etmesine yol açan serbest muhasebecileri cezalandırma önerisinden vazgeçmesi için PCAOB’ye baskı yapıyor.

2002 Sarbanes-Oxley yasasına göre PCAOB tarafından hazırlanan öneri, muhasebeci hatalarına karşı korunma çabalarının önemli bir parçası. Muhasebe şirketleri PCAOB’ye yazdıkları mektuplarda, ihmalkarlık konusundaki önerinin gözetim kurulunun disiplin işlemlerini haklı çıkarmayacak kadar düşük etki yarattığını kaydediyor.

PCAOB’nin, muhasebe şirketlerinin denetim yaptığı müşterileri lehine vergi avantajları sağlamasını engelleyen öneriyi de içeren planları sonuçlandırmak için bu ay bir toplantı düzenlemesi bekleniyor. PCAOB’nin, muhasebecilerin müşteriler ile fazla yakın ilişkiler kurmasını engelleyen denetçi bağımsızlık kurallarını yeterli bir şekilde uygulaması için bu planlar oldukça önemli. Ancak, muhasebe denetim firması KPMG’ye göre faaliyetler Sarbanes-Oxley ve menkul kıymetler yasalarının ihlaline yol açabileceğinden bu tür bir standart, muhasebe alanındaki yüz binlerce çalışanı ciddi yaptırımlara maruz bırakabilir. Deloitte, önerinin “ihmalkarlık” standardını ihmal ettiği tespit edilen kişileri menkul kıymetler yasasını da ihlal etmiş sayacağını kaydediyor.

PCAOB, Aralık ayında yayınladığı planlarının, muhasebecilere şirketlerinin yasaları ya da kuralları ihlal etmemelerini sağlamak için etik bir zorunluluk yüklediğini vurgularken muhasebecinin etik sorumluluğunun sadece bilerek değil ihmalkarlık sonucu da ihlale yol açmaktan kaçınmak olduğuna da açıklık kazandırıyor.

Dört büyük şirket, muhasebecilerin bilerek şirketlerinin yasaları çiğnemesine izin verirse disiplin işlemlerine tabi tutulmasını önerirken PCAOB’nin denetim müşterilerine sağlanan vergi hizmetlerini sınırlayacak planlarını desteklediklerini kaydediyor. KPMG, Ernst&Young ve PwC geçmişte denetim müşterilerine vergiden kaçınma yöntemleri sağlayarak milyonlarca dolar kazanmalarına rağmen bu durumu engelleyecek planları da destekliyor. 2002 yılında vergiden kaçınmayı önleme çalışmaları başladığından bu şekilde bir hizmeti savunmak artık oldukça güç.

Financial Times,18 Temmuz,Syf:1

Rusya’da Yolsuzluk Hızla Artıyor

Rusya’da Indem adlı düşünce kuruluşu tarafından hazırlanan rapor, ülkedeki rüşvetin miktarının son dört yılda 10 katına çıkarak 316 milyar dolara ulaştığını ve bu miktarın Rus devletinin bütçesini ikiye katladığını ortaya koyuyor. Rapor, Başkan

Vladimir Putin'in rüşvet ve yolsuzlukla mücadele konusundaki taahhüdünü yerine getirmekte zorlandığının bir göstergesi olarak kabul ediliyor.

Indem, bürokratlar ve yasa uygulayıcı kurumların, vatandaşlardan ve iş adamlarından daha fazla rüşvet talep etmesi nedeniyle yolsuzluğun Cumhurbaşkanı Vladimir Putin zamanında arttığını ve hükümetin yolsuzlukla baş edemediğini vurguluyor. 1000 işadımı ve 3000 vatandaşı içeren araştırma sonucunda hazırlanan rapora göre, Rus mali denetçileri, polis ve lisans yetkililerine ödenen rüşvet miktarı dört yılda on kat artarak 316 milyar dolara ulaşırken şirketlerin ödedikleri rüşvet miktarı dört yılda 13 kat artarak 10.000 dolardan 136.000 dolara yükseldi. En fazla rüşvet alanlar ise sağlık, yangın ve güvenlik denetçileri, vergi polisleri ve yasa uygulayıcı kurumlar.

Indem başkanı Georgiy Satarov, Yukos skandalının ortaya çıkmasının ardından yolsuzluğun daha da arttığını ve bürokrasinin tamamen rüşvet olaylarına bulaştığını kaydediyor. Satarov, yolsuzluğun artmasındaki en önemli nedenin Putin yönetiminde üstün güç haline gelen bürokratlar üzerindeki siyasi ya da sivil toplum kontrolünün yetersizliği olduğunu düşünüyor. Satarov'a göre Başkan Putin, bürokratlardan gelecek siyasi desteğe muhtaç olduğundan rüşvet ve yolsuzlukla mücadele konusunda aciz kalıyor.

Rapora göre, rüşvetin en büyük kısmı ülkedeki yerel ve bölgesel hükümetler ve onların alt düzey yetkilileri dahil yönetici güçlere gidiyor. Vatandaşların trafik polislerine, öğretmenlere ve doktorlara ödedikleri rüşvet miktarı ise yılda 3 milyar dolarda kaldı. Buna neden olarak da halkın kendi hayatları ve aile hayatları açısından temel öneme sahip görmedikleri alanlarda rüşvet vermeye isteksiz olması gösteriliyor.

Yolsuzluğun hızla arttığı alanlardan birisi askerlikten muaf olmak için rüşvet ödenen ordu. Ruslar devlet hastanelerine ise daha az rüşvet ödüyor. Satarov, ülkede özel hastanelere gidemedikleri ve devlet hastanelerine rüşvet veremedikleri için tıbbi bakım alamayan milyonlarca insan olduğunu kaydediyor.

Satarov, bürokrasi üzerinde siyasi kontrolü sağlayarak, haber medyasına özgürlük tanıyarak ve sivil toplumun gelişimine yardım ederek yolsuzluk sorunuyla mücadele edilebileceğini vurguluyor.

Financial Times,22 Temmuz,Syf:6

France Telecom'dan Amena'ya 9 Milyar Euroluk Teklif

France Telecom, İspanya'nın mobil telefon operatörü Amena'yı satın almayı planlıyor. Özel sermaye şirketlerinin yanısıra stratejik yatırımcılarının birleşme ve satın alma anlaşmalarına yönelmesi üzerine Fransız grup birleşme ve satın almalarla yeniden ilgilenmeye başlıyor.

Amena'nın sahibi olan ve ayrıca 2.6 milyar euro değerinde sabit hat operatörü ve kablo servisi bulunan Auna grubunun tamamının satışı konusunda Merrill Lynch danışmanlık hizmeti veriyor. Auna grubunun satışı Avrupa'nın en büyük anlaşması olacak. Daha önce Auna hissedarları grubun bir bütün olarak satılmasını ve sadece bu amaçla verilen tekliflerin dikkate alınacağını istemesi üzerine France Telecom geri adım atmak zorunda kalmıştı.

Goldman Sachs'a ait yatırım şirketi Kohlberg Kravis Roberts ve BC Partners konsorsiyumu Auna'nın tamamı için Merrill Lynch'e teklif sundu. Öte yandan Amena için

Blackstone, Carlyle, Providence ve Permira konsorsiyumu; sabit hat operatörlüğü varlıkları için Ono'yla birleşen Providence ve diğer üç yatırım şirketi daha teklif sundu.

France Telecom'un 1999-2002 yılları arasında borçları oldukça artmıştı. Borçlardaki bu artışın en önemli nedeni, devletin şirkete ait hisselerin yüzde 50'sinden fazlasını elinde tutmak istemesi ve dolayısıyla yapılan satın alımlarda hisse senedi kullanmak yerine nakit harcama yapılması idi. Ancak şirkette devlete ait hisseler yüzde 34.9'a düştüğü için bu konu artık sorun oluşturmuyor. France Telecom'un 2004'ün sonuna kadar yaklaşık 50 milyar euro net borcu vardı.

Grup, Thierry Breton liderliğinde borçlarını ödeyerek ilerleme kaydetti. Şubat ayında Breton Maliye Bakanı olunca Didier Lombard France Telecom'un başına geldi. Lombard, 2008 yılına kadar şirket gelirlerinin yüzde 5-10'luk kısmını sabit hat operatörlüğü, mobil ve internet hizmetleri dışındaki alanlara da kaydırmayı hedefliyor.

Financial Times,19 Temmuz,Syf:1

Fransa Danone'yi Elde Tutmaya Çalışıyor

Fransa Başbakanı Dominique de Villepin, Fransız gıda sektörünün bir numarası Danone'nin satışına katılacak yabancı şirketleri uyarıyor. Danone'yi "ulusun en değerli mücevheri" olarak tanımlayan Villepin Fransa'nın çıkarlarını sonuna kadar koruyacağını kaydediyor.

Danone'nin ürünleri yoğurt ve bisküviden Evian ve Volvic şişe sularına kadar uzanıyor. Danone'nin PepsiCo'ya satılacağı iddiası eski Başbakan Laurent Fabius ve eski Maliye Bakanı Dominique Strauss-Kahn gibi politikacıların karşı tutum sergilemelerine yol açıyor. Fransa'nın Çalışma Bakanı Jean-Louis Borloo, Danone ihalesine sunulacak kurallara aykırı teklifler için hükümetin elinden geleni yapacağını PepsiCo'nun Danone'ye ilgisinin asılsız iddia olduğunu belirtiyor. Öte yandan İsviçreli Nestle'nin de Danone ile ilgilendiği yönündeki haberler, Nestle'ye yakın çevreler tarafından yalanlandı. Aynı şekilde Unilever'in de büyük çaplı satın almalara sıcak bakmadığı kaydediliyor.

Sanford C. Bernstein analistleri, PepsiCo'nun Danone'yi satın alarak yılda 500 milyon dolar tasarruf edeceği varsayımlarıyla hisse başına 96 euro teklif edebileceğini tahmin ediyor. PepsiCo'nun Danone'yi satın alma girişiminin Avrupa Birliği rekabet düzenleyicileri tarafından engelleneceği düşünülüyor. Danone tüzüğüne göre şirket yönetiminde oy kontrolünü sağlamak için ihaleye teklif sunanların şirket hisselerinin en az üçte ikisine sahip olması gerekiyor. Bu rakamın altında ise hissedarın oy hakkı yüzde 12 ile sınırlı kalıyor.

Financial Times,21 Temmuz,Syf:17

YORUMLAR:

Martin Wolf: Dünyada Birlik Sağlanmasının Tek Yolu Liberalizm

Financial Times Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni ve Baş Ekonomisti Martin Wolf, 20 Temmuz 2005 tarihli yazısında bugün dünya üzerinde yaşanan farklılıkların yarattığı

sorunlardan kurtulmanın en garantili yolunun liberalizm olduğunu savunuyor. Aşağıda sözkonusu yazının geniş bir özeti yer almaktadır.

Kendisinden farklı olana her zaman şüpheyle yaklaşma eğiliminde olan insanoğlunun, yabancılarla yakın işbirliği içinde olması gerekliliği, çağımızın en büyük sorunlarından biridir. Bugün dünyanın önemli karakteristiklerini şu şekilde sıralayabiliriz: teknoloji, ulaşım ve iletişim maliyetlerini büyük ölçüde düşürmüş durumda; dünya ekonomisi daha önce hiç olmadığı kadar entegre olmuş durumda; artık fikirler çok kolay bir şekilde yayılabiliyor. Ancak öte yandan birbirinden çok farklı 200 ülkede, farklı yaşam standartlarında yaşıyoruz. En zengin ve en yoksul ülkeler arasındaki fark giderek açılıyor. Bu durum fakir ülkelerdeki sosyal baskıları artırıyor. Zengin ülkelerin cazip şartları, insanları fakir ülkelere göç etmeye teşvik ediyor. Ve son olarak tüm bu entegrasyona rağmen değerler, inançlar ve kimlikler arasındaki büyük farklılıklar sürüyor. Üstelik yabancılar arasındaki çatışmaların çözümüne yönelik eski yöntemler artık işlemiyor.

ABD'nin Irak'ta yaşadıkları imparatorluk sisteminin artık işe yaramadığını, kurallar olmaksızın imparatorlukların acımasız bir despotizmden başka bir şey olmadığını gösterdi. Günümüz dünyası inanç ve inançsızlığın içiçe girdiği bir karmaşa yaşıyor. Artık ülkeler İran veya Suudi Arabistan'da olduğu gibi sadece dine, ABD'de olduğu gibi kişisel inançlara, Japonya'da olduğu gibi ulusal kimliklere, İsviçre'de olduğu gibi yasal değerlere dayanmakta veya Sub-Sahara Afrikasında olduğu gibi hiçbir ortak kimlik tanımlamamaktadır.

Birbirimizle bağlantılı olmak zorunda olduğumuz dünyamızda işbirliğinin olmaması durumunda her birimiz kendi kendimizi fakirleştirme tehlikesiyle karşı karşıyayız. Ancak öte yandan dünyamız aynı zamanda düşmanlıklar dünyası ve bu düşmanlıklar sadece devletler arasında değil her bir devletin kendi içinde mevcut. Robert Leiken'in de belirttiği gibi bugün Avrupa, ismen vatandaşı olmakla birlikte kültürel ve sosyal olarak vatandaşı olmayan mutsuz Müslümanlara evsahipliği yapmakta.

Bir başka yöne döndüğümüzde ise milliyetçiliğin yükselişe geçtiğini görüyoruz. Örneğin Çin ve Japonya ekonomik olarak küresel sisteme entegre oldukça siyasi olarak yabancılaşmaktadır. Çin ile ABD arasında giderek artan tansiyon gözlerden kaçmamaktadır.

Problemleri sıralamak, bunlara çözüm bulmaktan çok daha kolay. Ancak görünen o ki Amerikan yaklaşımından çok Avrupa mantığında bir gerçekçi liberalizm dünyanın yaşadığı problemlerin tek çözümü. İkinci dünya savaşının ardından çok taraflı dünya düzeninin kurucularının ortaya koyduğu bu yol, hala tek çözüm yolu olarak geçerliliğini koruyor. Mantık kuralları çerçevesinde farklılıkları kabul etmek durumundayız.

Bu, çoktarafılık anlamına geliyor. Çok taraflılığın alternatifi ya imparatorluklar ya da güçler dengesi olacaktır. Ancak her iki alternatif de uluslar arası düzen için uygun değildir. İlk alternatif küresel düzeyde mümkün değildir. İkincisi ise niteliği gereği istikrarsızdır. Dolayısıyla uluslar arası düzen sadece büyük güçler arasında sistemlere ve kurallara dayanan bir işbirliği ile sağlanabilir. Bush yönetiminin tek taraflılığa bu kadar sıkı sıkıya bağımlı olması büyük bir hatadır. Bu yaklaşım, ABD'yi meşruiyetten uzaklaştırmakta ve müttefikten yoksun bırakmaktadır.

Ülkelerin iç meseleleri ile nasıl başa çıkacakları da küresel sonuçlar doğurması nedeniyle küresel olarak çözülmesi gereken bir konudur. Benzer şekilde iki ülke

arasındaki karşılıklı problemler de İsrail-Filistin, Hindistan-Pakistan ilişkilerinde olduğu gibi küresel düzeyde çözüme ulaşması gereken konulardır.

Çok taraflılık ülkeleri daha iyi çalışma ve kalkınmayı güçlendirme konusunda teşvik etmektir. Hükümet dışı güçlerin ölümcül teknolojilere serbestçe sahip olabildiği bir dünyada güven içinde olmamız mümkün değildir. Her devletin kendi yetki alanını kontrol edebilmesi sağlanmalıdır. Bu nedenle hükümetler başarısızlığa uğradığında müdahalede bulunmak ve ekonomik kalkınmayı teşvik etmek gereklidir.

Çok taraflılık, dünya genelinde farklı inanışlar ve değerler arasında geçici anlaşmalar (modus vivendi) sağlamak demektir. Bunu sağlamak küresel düzeyde ülke içinde olduğundan daha kolaydır. Çok kültürlülüğün her zaman limitleri olmuştur. Bu limitler, bir ülke içinde yasa gücüne inananlar ile kutsal kitabın gücüne inananlar arasında çok daha belirgindir. Burada hedef, barış içinde yaşamak için gereken güveni oluşturacak kurumlar yaratmaktır.

Bir yandan küreselleşirken bir yandan da sayısız alanda farklılıkları süren toplulukların birarada olduğu bir dünyada yaşıyoruz. Tarihimiz farklılıkları yaratırken kabiliyetlerimiz, bütünleşmiş bir dünya yaratmamızı sağladı. Şimdi karşılıklı güvensizliklerimize rağmen barış ve işbirliği içinde birarada yaşamayı öğrenmek durumundayız.

Birbirimize işbirliği yapmaya yetecek kadar güvenmeyi öğrenmek durumundayız. University of Toulouse'den Paul Seabright'in bu yıl yayınlanan The Company of Strangers (Yabancıların Dostluğu) kitabında da belirttiği gibi farklılıklar dünyasında tek bütünleştirici inanç liberalizmdir.

Financial Times, 20 Temmuz, sayfa: 15

Ticaret ve Kültür

23 Temmuz 2005 tarihli The Economist dergisi, University of Sassari, Northwestern University ve University of Chicago'dan Luigi Guiso, Paola Sapienza ve Luigi Zingales'in Mayıs 2005 tarihli "Cultural Biases in Economic Exchange-Ekonomik İlişkilerde Kültürel Önyargılar" adlı çalışmalarına yer vermektedir. Aşağıda sözkonusu makalenin bir özeti yer almaktadır.

Üç akademisyenin Avrupa Birliği içinde ticaret ve güven ilişkilerini irdelediği çalışma, Birlik içinde ülkelerin ticaret ve yatırım ilişkilerinde kültürün ön plana çıktığını ortaya koyuyor. Akademisyenlerin eurobarometer araştırmalarından ortaya çıkardıkları ilk sonuç, birçok AB ülkesi vatandaşının en çok Almanlara güvendiği, çok azının İtalyanlara güvendiği yönünde.

Ekonomistler, insanların birbirleri hakkındaki önyargıları etkileyen faktörleri din, savaşlar tarihi ve genetik farklılıklar olarak sıralıyorlar. Avrupa ülkeleri genelinde de güveni etkileyen en önemli unsur kültür olarak gösteriliyor. Buna göre uluslararası ticaret ve yatırımı belirleyen en önemli unsur kültürel bağlardan kaynaklanan güven.

The Economist, 23 Temmuz, Sayfa: 66

Lionel Barber: Anti-Amerikanizm ve ABD

Anti-Amerikanizm başta Müslüman dünyası olmak üzere Avrupa'dan Asya'ya Güney Amerika'dan Afrika'ya kadar küreselleşiyor, derinleşiyor ve yaygınlaşıyor. Amerika'nın yurt dışındaki imajının bozulması halkla ilişkiler sektörünü yaratan bu ulusu şaşırtıyor. ABD ikna kabiliyetini yitirmiş görünüyor. Bu konuyla ilgili Lionel Barber'ın 22 Temmuz tarihli yorum yazısının özetini aşağıda veriyoruz:

Pew Center'ın Mart ayında yayınlanan Global Kamuoyu Araştırmasında ABD, diğerlerinin gözünde tek taraflı davranmak için çok hızlı, dünyanın sorunlarını çözmek için çok yavaş, zenginle fakir arasındaki uçurumu derinleştirmeye çok mütemayil can sıkıcı bir güçtür.

ABD'nin gücü uzun yıllar kin ve kıskançlığın kaynağı oldu. Son zamanlarda ise ABD'nin attığı adımlar güvensizlik kaynağı olarak değerlendiriliyor. Peki Amerika'nın sorunları için neler yapılmalı?

Başkan George W.Bush'un siyasi danışmanı Karen Hughes, anti-Amerikanizm akımıyla mücadele etmek için göreve getirildi. Hughes bu akımı tek başına tersine döndürebilecek mi? Gelenekçiler politikaların yeni anlayışlar doğurduğunu kaydediyor. Ancak örneğin radikal İslam ile mücadelede fiili savaşın yanısıra düşünce alanında da mücadele gerektiğinden bu düşünceleri yanlış olabilir. Piyasalar, Amerika'yı verdiği sözleri tutan bir ülke olarak nitelendiriyordu. Ancak, günümüzde ABD sadece halk diplomasisinde savaşı kaybetmiyor. ABD giderek etkinliğini kaybediyor.

Federal bütçenin her 100 dolardan yaklaşık 1 doları dış yardıma; sadece beş centi halk diplomasisine harcıyor. 11 Eylül olaylarından sonra uygulanan sıkı vize politikalarından dolayı öğrenci değişim programlarında da azalma yaşanıyor. "Aşılmaz Kale" Amerika zihniyeti ABD elçiliklerine de yayılıyor. Vatandaşlarla iletişim eksikliği, önyargıyı ve cahilliği yaygınlaştırıyor.

Hughes, bürokratik, teknolojik ve siyasi olmak üzere üç engelle karşılaşabilir. Bürokratik açıdan bakarsak, Kongre'den daha fazla kaynak elde etmesi gerekiyor. Teknolojik açıdan ise doğru ve yanlış bilgiyi yaymak için ABD en düşük maliyetli, en doğru ideal basın organı olan internetin rolünü geç anlıyor. Siyasi açıdan Hughes'un karşılaşacağı zorluk ise Bush'u terörle mücadelede daha dengeli yaklaşımlar benimsemeye zorlamak olacaktır. Bu, askeri ve siyasi açıdan koruyucu stratejilerle Amerika'nın güvenliğini sağlama ve silahlı mücadeleyi sona erdirme anlamına geliyor.

Kısa vadede Londra'da yaşanan bombalama olayları bu yaklaşımın benimsenmesini güçleştiriyor. Ancak halk diplomasisinde dengeli yaklaşım benimsenmezse ABD terörle mücadelede kaybetme tehlikesiyle karşılaşabilir.

Financial Times,22 Temmuz,Syf:13